

Čís. 386.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919

o upotřebení obilí a mlýnských výrobků ku krmení.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307. ř. z., a uherského zákona čl. LXIII z roku 1912 a L z roku 1914, nařizuje se takto:

§ 1.

Zemědělští podnikatelé smějí bez ohledu na zabavení obilí dle § 1 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, čís. 354 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky dle následujících ustanovení používati ku krmení tyto druhy obilí:

1. zadinu,
2. oves,
3. vyluštěné kukuřičné palice,
4. ječmen,
5. kukuřici,
6. směsku přirozenou.

Uvedené druhy obilí smějí k tomu účelu býti i sešrotovány dle platných předpisů.

§ 2.

Za zadinu pokládá se veškeré k mletí se nehodící obilí, které odpadne při mlácení a čištění obilí. Náleží tudíž k zadině netoliko zrna k mletí se nehodící, nýbrž i plevelové semeno.

Zadinu smějí zemědělci zkrmiti ve vlastním podniku až do výměry 5 procent úhrnného množství vymláčeného obilí (pokud tohoto množství při vymláčení vskutku dosaženo).

Část zadiny tuto výměru přesahující buď dodána Státnímu obilnímu ústavu.

§ 3.

Oves, kukuřici, vyluštěné kukuřičné palice a směsku smějí držitelé hospodářského zvířectva zkrmit bez obmezení, avšak bez újmy případné povinnosti dodávkové.

Za směsku buď pokládána každá přirozená směs obilí s luštěninami s výjimkou souržice (t. zv. poloviny).

Uměle připravovati směsku mícháním obilí a luštěnin jest zakázáno.

§ 4.

Z ječmene ve vlastním podniku sklizeného smějí zemědělci s výjimkou v 2. odstavci stanovenou zkrmiti svým vlastním dobyt看em nejvýše 35% toho množství, jež zbude z celkové výroby do srážce osevni potřeby. Do tohoto množství

buď započtena zadinu při mlácení a čištění ječmene získaná.

Zemědělské podniky, které budou osvobozeny od povinnosti dodávkové, mohou zkrmiti veškerý sklizený ječmen. Totéž právo přísluší zemědělským podnikům, jichž plocha ječmenem osetá nepřevyšuje $\frac{1}{2}$ ha, chovají-li nejméně tři kusy hovězího dobytka.

Pro zemědělské podniky, jež pěstují ječmen ve větším rozsahu, může okresní obilní úřad za souhlasu Státního obilního ústavu množství ječmene, jež má býti ponecháno ku zkrmení, snížit pod 35% sklizně, když by posléze naznačená výměra přestoupila potřebu dobytka podniku, jež musí býti bezpodmínečně uhrazena. Naopak může okresní politický obilní úřad se svolením Státního obilního ústavu v případech, kde stav dobytka by toho vyžadoval, zvýšiti množství ječmene ku krmení nad 35% sklizně, avšak nejvýše do 50%.

§ 5.

Pokud zemědělci nepoužijí oprávnění jim v §§ 2—4 přiznaných, jsou povinni, zbývající množství plodin tam zmíněných prodati Státnímu obilnímu ústavu.

Právní jednání těmto předpisům odporující jsou neplatna.

§ 6.

Otruby získané při mletí obilí, jež držitelé zemědělských podniků smějí dle § 3 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., o úpravě obchodu obilím a mlýnskými výrobky, spotřebovati, jsou jim ponechány ke zkrmení.

§ 7.

Pěstitelům pšenice neb žita dodaného Státnímu obilnímu ústavu náleží 60% toho množství otrub, jež dle předpisu o mletí odpovídá množství dodaného obilí.

Nárok tento přísluší i z obilí, jež dodáno bylo jako osivo.

Při dodávce obilí Státnímu obilnímu ústavu obdrží pěstitel od zmocněnce tohoto ústavu odběrací list, ve kterém budiž příslušné množství otrub číselně udáno.

Nárok na povinné otruby buď uplatněn do 3 měsíců ode dne vyhotovení odběracího listu. Tyto otruby musí osoba k odběru oprávněná do 3 týdnů ode dne přidělu odebrati, jinak oprávnění zanikne.

§ 8.

Příděl otrub v § 6 zmíněných (otruby povinné) oprávněným zemědělcům obstará Státní obilní ústav. Ostatními otrubami jakož i veškerými jinými odpadky mlýnů, podniků na ložnání ovsu a krupáren, jakož i s množstvím zadiny, ovsu, kukuřice, kukuřičných palic a směsky Státním obilním ústavem zakoupeným (§ 5) nakládá

Státní obilní ústav dle příkazu ministerstva pro zásobování lidu.

§ 9.

Mlýny, podniky na loupání ovsa a krupárny jsou povinny dodatí Státnímu obilnímu ústavu pře-
depsané nebo později snad nařízené výkazy o své
výrobě a o stavu svých zásob otrub a jinakých
obilních odpadků, dáti všechna žádaná vysvětlení
a zaslati, kdykoliv budou vybičnuty, vzorky svých
odpadkových výrobků.

Státní obilní ústav (státní revisní kancelář)
jsou oprávněny v těchto závodech během pra-
covní doby revidovati stav zásob otrub a jiných
obilních odpadků.

Majitelé zemědělských podniků a jiní chova-
telé dobytka jsou povinni dáti zmocněncům jich
k jich žádosti vysvětlení o počtu svého dobytka
a svých zásobách krmiv.

§ 10.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při prová-
dění tohoto nařízení.

§ 11.

Přestupky tohoto nařízení trestají politické úřa-
dy I. instance peněžními pokutami až do K 20.000
nebo tresty vězením až do 6 měsíců. Za přitěžuji-
cích okolností lze vedle trestů vězením uložit i
ště peněžitou pokutu. Kromě toho může úřad vy-
řknouti, že propadají krmiva, na něž se trestný
čin vztahuje, a byl-li přestupek spáchán při vý-
konu živnosti, že se ztrácí živnostenská oprávně-
ní.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem svého
vyhlášení. Týmž dnem pozbývá platnosti nařízení
bývalého úřadu pro výživu lidu ze dne 26. čer-
vence 1917, č. 309 ř. z.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Horáček v. r.

Klofáč v. r.

Habrman v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Veselý v. r.

Houdek v. r.

Prášek v. r.

Dr. Heidler v. r.

Stříbrný v. r.

Čís. 387.

Zákon ze dne 11. července 1919,

jmž se doplňují některá ustanovení zákona ze
dne 16. dubna 1919, čís. 215 Sb. zák. a nař.,
o zabránění velkého majetku pozemkového.

Na základě usnesení Národního shromáždění
nařizuje se:

Čl. 1.

Zákon ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n.,
doplňuje se těmito ustanoveními:

1. § 7, odst. 2.: Aby zabezpečeno bylo právo
státu pro případ pozdějšího převzetí pozemko-
vého majetku bez náhrady podle § 5, odst. 2. věta
2., mohou k úřednímu souhlasu býti připojeny
vhodné podmínky.

2. § 15, odst. 2.: Pokud vyhláškou ve Sbirce
zákonů a nařízení nebude oznámeno, že pozem-
kový úřad zřízený podle § 15 vstoupil v činnost,
vykonává úkoly pozemkového úřadu v nalaha-
vých případech ministerstvo zemědělství.

3. § 16, odst. 2.: Aby majetek zabraný byl
řádně vyšetřen, mohou býti nařízením učiněna po-
třebná opatření a při tom zejména může též ma-
jitelům pozemků, nebo jejich zástupcům, být ulo-
žena povinnost ohlašovací.

4. § 18, odst. 2.: Právní jednání schválená mi-
nisterstvem zemědělství ve smyslu zákona z 9. li-
stopadu 1918, č. 32 Sb. z. a n., o obstavení velko-
statků, neb úřady, příslušnými podle § 4 zákona
z 10. prosince 1918, č. 64 Sb. z. a n., o mimo-
řádných přechodných ustanoveních na Sloven-
sku, jsou také naproti státu účinná i bez tohoto
příkazu. Ale schválení vyloučené nepravdivými
údaji není naproti státu účinná, uplatní-li pozem-
kový úřad do roka tuto okolnost.

Stalo-li se schválení podle odst. 2. s výhradou
příští zákonné úpravy právních poměrů k půdě
velkostatků, vyžaduje se schválení nové podle
§ 7 tohoto zákona.

5. § 20, odst. 2.: Přestupky tohoto zákona i
zákonův a nařízení, které budou vydány u pro-
vádění jeho, trestají se pokutou do K 50.000—,
nebo vězením do jednoho měsíce. Tresty tyto
ukládají politické úřady.

Čl. 2.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlá-
šení; provéstí jej ukládá se veškerému mini-
sterstvu.

T. G. Masaryk v. r.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Habrman v. r.

Klofáč v. r.

Hampl v. r.

Houdek v. r.,

jako ministr pro zásobování lidu a v zastoupení
ministra veř. zdravotnictví.

Stříbrný v. r.

Dr. Heidler v. r.

Prášek v. r.

Dr. Horáček v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Veselý v. r.

Staněk v. r.